

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010167
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8420010167.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2020, v trestnej veci obžalovaného Y. L., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/33/2020 zo dňa 24.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný Y. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom G.
XXX, okr. W., t.č. vo väzbe v E. L.,

je vinný, že

-dňa 01.11.2019 v čase okolo 22.00 hod. v obci G., okres W., pred rodinným domom s popisným číslom XXX, po predchádzajúcich rodinných nezhodách, bez varovania fyzicky napadol oproti nemu kráčajúceho T. C. a to tak, že sa na neho zahnal mačetou, pričom tento úder mačetou smeroval priamo na hlavu T. C., v ktorej je umiestnený životne dôležitý orgán - mozog, čomu sa poškodený T. C. bránil tak, že zdvihol ľavú ruku pred čelo, pričom úder mačetou odťal článok malíčka na ľavej ruke poškodeného T. C., čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému T. C. traumatickú amputáciu posledného článku 5. prsta ľavej ruky, pričom sa jedná o ľahký úraz s dobou liečenia 3 týždne,

t e d a

-dopustil sa konania smerujúceho bezprostredne k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

-dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti, tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a 41 ods. 1 Trestného zákona ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej P. Z. a.s., so sídlom L. S., X. - mestská časť L., IČO: 35 937 874, škodu vo výške 43,84 Eur (štyridsaťtri eur a osemdesiatštyri centov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného P. Z., a.s., so sídlom L. S. X. - mestská časť L., IČO: 35 937 874, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom sp. zn. 9T/33/2020 zo dňa 24.07.2020 uznal obžalovaného Y. L. vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

-dňa 01.11.2019 v čase okolo 22.00 hod. v obci G., okres W., pred rodinným domom s popisným číslom XXX, po predchádzajúcich rodinných nezhodách, bez varovania fyzicky napadol oproti nemu kráčajúceho T. C. a to tak, že sa na neho zahnal mačetou, pričom tento úder mačetou smeroval priamo na hlavu T. C., v ktorej je umiestnený životne dôležitý orgán - mozog, čomu sa poškodený T. C. bránil tak, že zdvihol ľavú ruku pred čelo, pričom úder mačetou odťal článok malíčka na ľavej ruke poškodeného T. C., čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému T. C. traumatickú amputáciu posledného článku 5. prsta ľavej ruky, pričom sa jedná o ľahký úraz s dobou liečenia 3 týždne.

Za to mu súd uložil podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona, s poukazom na § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Z. L. a.s. so sídlom L. S., X. - mestská časť L., IČO: 35937874 škodu vo výške 43,84 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodenú P. Z. L., a.s., so sídlom L. S., X. - mestská časť L., IČO: 35937874 so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 11.08.2020. Obhajca konštatuje, že obžalovaný vinu popiera. Podľa názoru súdu, tá bola dokázaná predovšetkým výpoveďou svedka - poškodeného v kontexte so závermi znaleckého posudku MUDr. J. L.. Podľa názoru obhajoby, existujú stále pochybnosti o priebehu skutkového deja zapríčineného, podľa tvrdenia súdu, obžalovaným. V odôvodnení vzniká

rozsiahla pochybnosť o devastácii posledného článku prsta poškodeného obžalovaným. Pochybnosť sa zakladá na dynamickom deji spočívajúcom v preseknutí posledného článku ľavej ruky spôsobom, ktorý popísal svedok znalec. Obhajca poukazuje na postavu obžalovaného a súčasne indisponibilitu poškodeného miernejšieho vzrastu a navyiac po požití alkoholu. Podľa názoru obžalovaného, tak jeho sebaobranný reflex v tomto dynamickom deji odseknutia je nepravdepodobný. Pochybnosti vyvoláva aj ohliadka miesta činu, kde v súdenom prípade sa nenašla ani krvná stopa po údajnom incidente ako ani zbraň. Nebol jednoznačne preukázaný osobitný motív konania obžalovaného zo skutku kvalifikovaného podľa § 155 ods. 1, 2 písm. c/ a ustanovenia § 140 písm. b/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, kedy mal konať v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu a z pomsty. Ani z jednej svedeckej výpovede svedkov I. T., J. C., G. T., G. R., T. L., Q. T., Z. C. tieto skutočnosti nevyplývajú. Hodnotili spolunažívanie na požadovanej úrovni susedských a rodinných vzťahov, teda absentuje základný znak skutkovej podstaty - motív - pomsta. Mysliac si, že to bolo z pomsty, ako to tvrdil vo svojej výpovedi v prípravnom konaní poškodený, nestačí. Rovnako nebol preukázaný úmysel, či už vo forme priameho alebo nepriameho. V tejto súvislosti poukázal na rozpory vo výpovedi svedka T. C. ml. týkajúce sa spôsobu, akým mal byť napadnutý. Samotná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom k trestnej zodpovednosti nestačí. K príčinnému vzťahu musí byť zavinenie a konkrétny páchatel. Len páchatel trestného činu je zodpovedný za následok, ktorý spôsobil, ak ho zaviniť a pri úmysle je forma zavinenia žiaduca a povinná. Teda, obvinený musí poznať priebeh príčinného vzťahu aspoň v teoretickej rovine ako možný a musí byť s ním pre tento prípad uzročený. Poukázal obhajca aj na skutočnosť, že podľa záverov znalca išlo o poranenie ľahké. Zdôraznil, že za poškodenie dôležitého orgánu považuje sa také porušenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život alebo iný dlhotrvajúci závažný následok, napr. poranenie dôležitého vnútorného orgánu. Vyjadril názor, že súd sa musí zaoberať každou dôležitou skutočnosťou pre rozhodnutie, aby bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou, aby nemohla vzbudzovať akékoľvek pochybnosti. Nemožno považovať záver súdu za istý, že toto poranenie mohlo byť spôsobené mačetou, ktorá sa nikdy nenašla ako útočná zbraň.

Poukázal na základné zásady trestného konania a zdôraznil, že súd odmietol návrh obžalovaného na vypracovanie znaleckého posudku znalcom z odboru psychológie so zameraním na skúmanie pravdivosti poškodeného z dôvodu klamstva poškodeného. Súd prvého stupňa odmietol skupinu dôkazov, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a to svedkov I. T., J. C., G. T., G. R., T. L., ktorí tvrdili, že obžalovaný bol prítomný v obydli. Obhajca je presvedčený, že nemožno vychádzať len zo súdnej minulosti obžalovaného, ktorý bol 8-krát súdne trestaný. Tieto tresty všetky vykonal. Zároveň poukázal na základnú zásadu trestného konania a to prezumpciu neviny. Podľa názoru obhajoby, neexistujú priťažujúce okolnosti, skôr poľahčujúce okolnosti, pretože obžalovaný sa stará o početnú rodinu, výživu maloletých detí, zabezpečuje plynulý chod domácnosti. V závere obhajca konštatuje, že nebolo preukázané, že by obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 Tr. poriadku obžalovaného Y. L. spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Po predložení veci odvolaciemu súdu bol obžalovanému zvolený manželkou obhajca Y. J. Y., ktorý doplnil dôvody odvolania. Tiež zdôrazňuje, že sa nestotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa. Obhajca má za to, že v priebehu konania pred súdom a ani v prípravnom konaní nebolo preukázané, že obžalovaný spáchal tieto trestné činy tak, ako sú uvedené v obžalobe prokurátora. Prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym nejasným skutkovým zisteniam pri rozhodovaní o vine a vychádzal z nesprávneho posúdenia veci. Konanie obžalovaného bolo právne kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona s poukázaním na ustanovenie § 140 písm. b/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona.

V prípade ublíženia na zdraví ide o trestný čin proti životu a zdraviu. Jedným zo znakov skutkovej podstaty, okrem iného, je spôsobenie ťažkej ujmy poškodenému. V prípade prejednávaneho skutku, tento mal byť údajne spáchaný v štádiu pokusu. Obžalovanému je dávané za vinu konanie, ktorým údajne spôsobil poškodenému ľahké zranenia tak, ako to potvrdili lekárske správy a posúdenie znalca. V prípade ľahkého zranenia by tak do úvahy pripadala kvalifikácia podľa § 156 Tr. zákona a nie účelové stíhanie za pokus prísnejšieho trestného činu, napriek tomu, že následok, ktorý sa dáva za vinu v obžalobe, odôvodňuje použitie úplne inej trestnej sadzby. Obžaloba žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala údajný úmysel obžalovaného spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému. O priebehu

skutku vypovedal len samotný poškodený a toto považuje za účelové. Na základe jedinej priamej výpovede predsa nemožno niekoho odsúdiť. V zmysle konštantnej judikatúry slovenských súdov na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví nestačí, ak páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, treba však, aby jeho úmysel smeroval aj k jasnému ublíženiu na zdraví, v tom prípade k ťažkému ublíženiu na zdraví. Úmysel je potrebné páchatelovi preukázať. V zmysle judikatúry stratu jedného prsta nemožno bez ďalšieho kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví. Zo samotnej straty prsta nemožno ani vyvodzovať úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Pokiaľ ide o argumentáciu súdu, že znalec sa vyjadril k mechanizmu zranenia popísaného poškodeným, je v súlade so zraneniami, avšak to samo osebe ešte neznamená, že tento skutok reálne sa stal, ako to tvrdí poškodený. Znalec zhodnotil, že k poraneniu mohlo dôjsť pôsobením mačety zahnaním sa útočníka ponad hlavu a zasiahnutím ľavej ruky v oblasti malého palca. K tomu zásahu nemuselo dôjsť len prikrytím hlavy, ako to tvrdí poškodený, ale aj pri inej situácii. Z vykonaných dôkazov, okrem výpovede poškodeného, ktorá je podľa názoru obhajcu účelová, nevyplýva, že by skutok sa stal tak, ako to tvrdí poškodený. Nenašla sa zbraň, ktorá mala byť použitá, pokiaľ ide o samotné miesto činu. Z vykonaných dôkazov je jasné, že na mieste spáchania skutku nebola nájdená krv poškodeného, pričom pri poranení prsta v takomto rozsahu je nemožné, aby tam nebola krv. Krvácanie potvrdili aj rodinní príslušníci poškodeného. Pokiaľ mal súd za preukázanú vierohodnosť výpovede poškodeného výpoveďami svedkov T. C. ml., Z. C., P. C., O. C., títo reprodukovujú len to, čo im povedal samotný poškodený. V podstate nič nevideli sami, videli prísť len poškodeného s poraneným prstom. Argument súdu, že ich výpovede sú konzistentné, je nesprávny, pretože je jasné, že pokiaľ im poškodený reprodukoval, čo sám tvrdí, že sa stalo, tak títo svedkovia budú zhodne tvrdiť to, čo počuli. Ide o nepriame svedecké výpovede a tie sú nepoužiteľné pri hodnotení priebehu skutku ako takého. Dokážu len potvrdiť to, v akom stave sa nachádzal poškodený po napadnutí neznámou osobou. Na druhej strane sú svedkovia T. L., J. C., G. T., G. R., ktorí potvrdili, že obžalovaný bol s nimi v dome a nenapadol poškodeného. Nemenej závažná skutočnosť je tá, že poškodený v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu. To značne oslabuje jeho schopnosť vnímať udalosti a tým vierohodnosť jeho výpovedí. Opätovne to môže poukazovať na konanie pomstychtivé zo strany poškodeného voči osobe obžalovaného, uškodiť mu za údajné napadnutie jeho syna.

Pri stave opitosti poškodeného sa tak mohlo stať, že k zraneniu došlo aj iným spôsobom, ako sa snaží tvrdiť poškodený. V správe o povesti obžalovaného vypracovanej obcou Rakúsy je konštatované, že správanie obžalovaného je slušné, nevyvoláva výtržnosti a nie je známe požívanie alkoholických nápojov. Slovom, má dobrú povesť, čo potvrdili aj správy z ÚVV Prešov. Nechápe hodnoteniu osoby obžalovaného súdom ako odôvodňujúce použitie prísnejšieho trestu. Z výpovedí vyplýva, že práve to bol poškodený, ktorý sa rozhodol ísť údajné napadnutie svojho syna riešiť bohvieakým spôsobom, možno aj napadnutím. Bol pod vplyvom alkoholu, mal preukázateľnú snahu pomstiť sa obžalovanému. Napriek charakteristike súd uveril poškodenému, že obžalovaný ho mal napadnúť dokonca z pomsty. Nepreukázaný je aj dôvod kvalifikácie skutku podľa § 155 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, ktorý vyžaduje konanie z osobitného motívu, konkrétne z pomsty. Súdu tu postačovalo vágne tvrdenie poškodeného, že išlo o pomstu. Nepovedal však, za čo konkrétne, len naznačoval pomstu za to, že došlo ku konfliktu medzi dcérou obžalovaného a jej manželom, synom poškodeného. Z výpovedí svedkov a iných dôkazov vyplýva, že rodiny mali relatívne pokojné, dokonca až dobré vzťahy. Navyše, bol to sám poškodený, ktorý potvrdil, že išiel za obžalovaným z pomsty, keď tento mal údajne napadnúť syna poškodeného. Aj synovia poškodeného potvrdili, že z pomsty išli napadnúť otca poškodeného X. L.. Z týchto skutočností je dostatočne preukázané, že nie obžalovaný konal z pomsty, práve naopak, sám poškodený sa vybral z pomsty za obžalovaným, pričom neskôr sa pomstiť išli aj jeho synovia. Obžaloba zlyhala pri preukázaní samotného priebehu skutku, ktorý je dávaný za vinu obžalovanému. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, podľa názoru obhajcu, nedošlo k preukázaniu ani len konania obžalovaného, smerujúceho voči poškodenému, teda nebolo preukázané ani spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona. Nie je preukázané, že k nejakému napadnutiu došlo. Nie je ani preukázané, že obžalovaný poškodeného napadol na verejnom mieste závažnejším spôsobom konania, konkrétne so zbraňou. Túto zbraň nik nevidel, okrem poškodeného. Vzhľadom na absenciu samotného konania obžalovaného, ktorým malo dôjsť k ublíženiu na zdraví a príčinnej súvislosti medzi konaním páchatela a následkom, ktorý vznikol poškodenému, ako aj vzhľadom na absenciu osobitného motívu konania, ktorým mala byť pomsta, rovnako absenciu úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, nemožno konštatovať, že došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona a nebolo preukázané ani

naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona.

Na preukázanie viny obžalovaného sa vyžaduje súhrn priamych a nepriamych dôkazov. Musí tvoriť logickú ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú obžalovaného zo spáchania, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný. Obhajca zdôrazňuje, že je povinnosťou prokurátora obžalovanému preukázať, že následok bol v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním, ktorého sa mal obžalovaný údajne dopustiť a že toto konanie bolo vedené z osobitného motívu. Vina musí byť preukázaná nespochybniteľne. Úvahy a domnienky nepostačujú na pozitívne rozhodnutie o vine, preto súd mal aplikovať základnú zásadu trestného konania „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“. V zmysle zásady prezumpcie nevinoty je na odsúdenie potrebné, aby sa dokázala vina obžalovaného a odsudzujúci rozsudok možno vyniesť len vtedy, ak sa odstránili všetky pochybnosti o vine. V danom prípade neexistujú dôkazy, ktoré by mali takú dôkaznú silu, aby mohli viesť k odsúdeniu obžalovaného.

Obhajca sa nestotožňuje ani s názorom súdu, že uložený nepodmienečný trest v trvaní 8 rokov je spravodlivý z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie. Trest odňatia slobody ukladaný napadnutým rozsudkom vo výmere 8 rokov je ukladaný v hornej polovici zákonom stanovených sadzieb. Obžalovaný je občanom, ktorý aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam, vedie usporiadaný život, čo preukazujú jeho hodnotenia. Má rodinu, o ktorú sa stará a takto vysoký trest by porušil aj zásadu personalitý trestu, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest prvostupňovým súdom sa mu javí ako neprímeraný všetkým okolnostiam prípadu. Obhajca navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/33/2020 zo dňa 24.07.2020 a oslobodil obžalovaného v celom rozsahu podľa § 285 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý je kladený za vinu.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného.

Obžalovaný Y. L. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný. Vo svojej výpovedi uviedol, že v kritický deň prišla domov dcéra, ktorá je manželkou syna poškodeného T. C. ml. s tým, že ju zbil manžel. Za ňou došiel aj T. C. ml., ktorý bol pod vplyvom alkoholu, rozčúlil sa a povedal, že povie otcovi a bratom, že ho obžalovaný zbil. Obžalovaný zdôraznil, že on T. C. ml. nezbil. Obžalovaný následne videl, ako T. C. st. spolu so synmi porozbíjali okná na dome otca obžalovaného. On na to reagoval tak, že ušiel s deťmi k svojej svokre Q. T.. Obžalovaný zdôraznil, že pri jeho dome nebola nájdená žiadna krv. Nie je vlastníkom mačety. Vyjadril názor, že tieto poranenia si mohol poškodený spôsobiť sám, keď sa porezal alebo poranil, či už motorovou pílou alebo keď rozbíjali okná na dome jeho otca.

Súd prvého stupňa odstraňoval aj rozpory medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, kde tvrdil, že on v ten deň T. C. ani nestretol, videl ho iba pri dome svojho otca. Vyjadril sa aj k výpovedi I. T., ktorý iba zo strachu nechce priznať, že ho videl, ako uteká s manželkou a s deťmi z domu. Zdôraznil, že on nikdy T. C. st. nenapadol. Zhodnotil ich vzťahy medzi rodinami ako dobré.

Svedok poškodený T. C. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný je jeho svatom. Súd prvého stupňa, keďže boli splnené podmienky, prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Z výpovede z prípravného konania vyplýva, že jeho syn T. C. mal konflikt s manželkou, ktorá odišla k obžalovanému. Jeho syn išiel za ňou. Od syna sa dozvedel, že keď došiel k L., tam ho obžalovaný chytil a bil ho päšťou. Poškodený sa chcel informovať, čo sa stalo, išiel k domu obžalovaného. Obžalovaný na neho vybehol s mačetou, mieril rovno na hlavu, on sa ľavou rukou bránil, zdvihol ju a úder smeroval do malého palca, ktorý mu „odcvakol“. Potom odišiel domov, kde prišla hliadka polície. Zavolali mu aj rýchlú zdravotnú pomoc, ktorá ho odviezla do nemocnice v Poprade, kde lekár konštatoval, že musia prst odseknúť. Nevedel konkretizovať, kto by mohol vidieť tento útok.

Žiadnych ľudí tam nevidel. Súd prvého stupňa prečítal aj opakovanú výpoveď, z ktorej vyplynulo, že ani nestihol sa porozprávať s obžalovaným a hneď dostal mačetou. Následne za obžalovaným išli jeho dvaja synovia. Vyjadril názor, že podľa neho, to obžalovaný urobil z nejakej pomsty, pretože ho nenávidel, lebo syn T. a jeho manželka bývajú u nich. Podľa jeho názoru, príčinou takéhoto útoku bolo to, že jeho syn sa pohádala so svojou manželkou a obžalovaný preto zaútočil na poškodeného. Pred samotným útokom mu obžalovaný nič nevravel a ani poškodený nestihol nič povedať obžalovanému. Zdôraznil, že úder bol vedený na hlavu. Hneď po odseknutí malíčka odišiel domov, pretože mu krvácal prst. Poškodený bližšie popísal, že oni obidvaja kráčali proti sebe a k útoku došlo, keď boli v blízkosti domu obžalovaného a to 2 až 3 metre. Malíček ostal mu visieť na koži.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané zápisnice o konfrontáciách medzi obžalovaným a poškodeným, medzi poškodeným a svedkyňu J. C..

Svedok I. T. na hlavnom pojednávaní konštatoval, že on nič nevidel, býva asi 200 m od obžalovaného, a keď prišiel na miesto, ľudia mu vraveli, že nič sa tam nestalo. Obžalovaný s poškodeným predtým vychádzali dobre. Obžalovaného hodnotil ako dobrého človeka.

Zo svedeckej výpovede svedkyne J. C. z prípravného konania, dcéry obžalovaného, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že pohádala sa so svojim manželom T. C. ml., ona odišla k rodičom. Obžalovaný, ktorý je jej otcom, sa pýtal, čo sa stalo, prečo plače. Tá mu oznámila, že sa pohádala s manželom. Došiel za ňou manžel T. C. ml., ktorý bol opitý, preto ho obžalovaný poslal domov. Potom, čo odišiel, vrátil sa s rodinou a zaútočili na dom jej dedka. Počuli, ako rodina C. štartuje motorovú pílu. Ona spolu s mamou a otcom utekali k babke, kde počkali až do rána. Počuli, že jej dedka zbili, že tam bola polícia a záchranka. Obžalovaný bol po celý čas s ňou, odišiel až ráno, keď po neho prišli policajti. Poprela, že by obžalovaný mal mačetu alebo väčší nôž. S poškodeným sa v ten večer nestretla, ani ho nevidela.

Svedok T. C. ml. potvrdil, že sa pohádala so svojou manželkou J. C., ktorá odišla k rodičom. Išiel k svokrovcovi pre ňu. Obžalovaný sa na neho nahneval, udrhel ho. On odišiel domov a všetko povedal otcovi, čo sa stalo. Otec na to reagoval tak, že ide sa opýtať, čo sa deje, preto odišiel. Po 3 až 5 minútach sa vrátil otec zakrvavený, mal poranený palec. Keď sa pýtali, čo sa stalo, otec iba povedal, že obžalovaného sa nestihol nič opýtať a ten sekol mačetou. Otec mu povedal, že sa to stalo pri dome obžalovaného. Otcovi bolo zle, preto matka mu ošetrila ruku, volala záchranku. Svedok konštatoval, že mačetu dlhú asi 50 cm videl v dome obžalovaného. Používal ju, keď chodil na drevo a haluzinu do lesa. Pred samotným skutkom so svokrom mal veľmi dobrý vzťah. Príčinou hnevu obžalovaného bola jeho dcéra. Súd prvého stupňa odstraňoval aj rozpory, ktoré vznikli medzi výpoveďou z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní týkajúce sa spôsobu, akým obžalovaný na neho zaútočil.

Zo svedeckej výpovede G. T. vyplynulo, že videla, ako J. C. okolo 21.30 hod. kričala, plakala a išla k domu obžalovaného. Keď tam prišla, videla, ako obžalovaný vyhodil svojho zaťa T. C. ml. Potom počuli už iba krik a utekali k svokre obžalovaného. Nevedela, kto kričal, ani nič nevidela. Vonku bola už tma. Obžalovaný bol po celý čas pri nej, nemal nič v rukách. Y. R. tam nevidela, ani ho nepozná. Súd prvého stupňa odstraňoval aj rozpor, ktorý vznikol medzi jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní a z prípravného konania, kde konštatovala, že obžalovaný išiel vonku, oni boli dnu. Nevedela povedať, ako dlho bol obžalovaný vonku. Pri odstraňovaní rozporov obhajca namietal, že nie je si istý, či svedkyňa porozumela položeným otázkam.

Zo svedeckej výpovede svedka G. R. vyplynulo, že z domu obžalovaného počul krik, išiel sa pozrieť a videl, ako obžalovaný poslal svedka T. C. ml. domov, ktorý odišiel a išiel povedať, že ho zbili, čo nebola pravda. Poškodený a jeho synovia sa potom vrátili, išli sa biť. Keď to počuli, ušli k svokre obžalovaného. V dome obžalovaného bol obžalovaný, jeho manželka, dcéra J., jeho zať T. a deti obžalovaného. Keď utekali, tak videl tam poškodeného a jeho synov. Nevidel, čo robili, ani to, že by T. C. mal nejaké zranenia. Vzťah s obžalovaným hodnotil ako dobrý. Nevidel, že by obžalovaný mal doma nôž alebo mačetu. Po celý čas bol obžalovaný s ním. Obžalovaný a poškodený mali spolu kamarátsky vzťah. Potvrdil, že v dome bola aj G. T..

Výpoveď obžalovaného je podporovaná výpoveďou jeho manželky T. L., ktorá popísala udalosti predchádzajúce, ktoré mali predchádzať samotnému útoku a to, ako prišla ich dcéra domov, následne

za ňou došiel T. C. ml., jej manžel, ktorý bol opitý a ktorý sa mal vyjadriť, že bude bitka a privedie rodinu. Následne počuli už iba rozbíjanie okien na dome otca obžalovaného. Konštatovala, že ona incident medzi jej manželom a poškodeným nevidela. Rovnako nevidela, aby jej manžel napadol T. C. ml. Zdôraznila, že obžalovaný nemá doma mačetu a v ten večer nevidela ani T. C. st.

Svokra obžalovaného Q. T. vypovedala, že v ten večer spolu s ostatnými prišiel k nej obžalovaný. Obžalovaný jej povedal, že ich bili. Prespali u nej do rána. Ráno prišli pre neho policajti. Zdôraznila, že počas celej noci bol obžalovaný u nej doma.

Na druhej strane je výpoveď svedkyne Z. C., manželky poškodeného T. C., ktorá sa vyjadrila k nezhodám, ktoré vznikli medzi nevestou a jej synom. Nevesta odišla k obžalovanému - svojmu otcovi. Na to išiel za ňou syn, aby sa vrátila domov. Syn sa vrátil s tým, že ho tam zbili. Poškodený, teda manžel svedkyne, išiel sa spýtať, čo sa stalo. Po tom sa vrátil naspäť, zakrvavený, bolo mu zle. Uterákom mu utrela tvár, volala záchranku. Poškodený bol z domu asi 5 minút. Povedali iba toľko, že nestihol sa ani obžalovaného spýtať, čo sa deje a obžalovaný ho sekol mačetou. On dal iba ruku hore, aby sa chránil. Odsekol mu palec. Zdôraznila, že v tom čase rodiny mali medzi sebou dobré vzťahy.

Na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9T/43/2020 bola podaná dňa 15.04.2020 obžaloba na P. C., Y. C., T. C. ml., O. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý mali spáchať tak, že

-dňa 01.11.2019 v čase okolo 22:00 hod., po tom, ako prišiel T. C. domov zakrvavený po fyzickej potýčke s Y. L., synom poškodeného, v okamžitom afekte prišli všetci obvinení ku obydlu poškodeného X. L., obvinený P. C. vzal motorovú pílu, ostatní traja obvinení vzali drevené palice, ktorými rozbili sklenenú výplň na drevenom okne o rozmeroch na 120x130 cm na rodinnom dome v rómskej osade v obci G. s popisným číslom XXX, následne obvinený P. C. motorovou pilou rozrezal vchodové dvere o dĺžke 100 cm a ostatní traja obvinení palicami vybili otvory do týchto dverí, a cez takto vzniknuté otvory vnikli do interiéru uvedeného obydľia, v ktorom zotrvali aj napriek nesúhlasu sa tam nachádzajúcich osôb - poškodeného X. L., a tohto ležiaceho na dlážke pod paplónom všetci štyria začali biť palicami po celom tele, čím týmto konaním spôsobili X. L. zlomeninu dolného konca laktbovej kosti so zlomeninou hákovitého výbežku laktbovej kosti vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti presahujúcou 42 dní, zlomeninu 5. záprstnej kosti pravej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosti 42 dní, pomliaždenie pravého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 dní, reznú ranu ľavého predlaktia s dobou liečenia a práceneschopnosti 7 dní, pomliaždenie driekovej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 dní a materiálnu škodu na obydlí vo výške 67,- Eur.

Svedok O. C. vypovedal, že dňa 01.11.2019 on spal, o ničom nevedel. On v obydlí X. L. ani nebol.

Svedok P. C., syn svedka poškodeného T. C. st. popísal priebeh udalostí tak, ako poškodený a zdôraznil, že po tom, čo otec prišiel domov celý zakrvavený, nahneval sa, neovládol sa a motorovou pilou rozrezal dvere X. L., k čomu sa aj priznal.

Y. C., synovec poškodeného, vypovedal, že on prišiel von, keď už bolo po bitke. Videl, že poškodený má poranený prst a zobrala ho záchranka.

Rozsah poranení, mechanizmus vzniku jednotlivých poranení, mal súd za preukázaný na základe znaleckého posudku a výsluchu znalca T. J. L. z odboru zdravotníctva, chirurgie a traumatológie. Znalec ustálil, že poškodený T. C. utrpel poranenie - amputácia posledného článku 5. prsta ľavej ruky. Ide o amputáciu posledného článku malíčka. Tento článok visel na malom kúsku kože, bola preťatá kosť aj šľachy. Pri ošetrení bola dokončená amputácia. Z medicínskeho hľadiska ide o ľahké poranenie. Znalec ustálil, že mechanizmus vzniku poranenia zodpovedá tomu, čo uvádzal poškodený. Útočník ho napadol mačetou, úder bol vedený sponad hlavy smerom dopredu a dole. Útok smeroval nad hlavu a poškodený v sebaobrannom reflexe zdvihol ľavú hornú končatinu a v tejto pozícii bol zasiahnutý do koncovej časti malíčka. Znalec ustálil dobu liečenia.

Následne boli oboznámené všetky listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania, a to trestné oznámenie, zápisnica o ohliadke miesta činu, fotodokumentácia, lekárske správy o

zdravotnom stave poškodeného T. C., vyčíslenie liečebných nákladov a oboznámením obžaloby vedenej pod sp. zn. 9T/43/2020.

V tejto trestnej veci krajský súd musí konštatovať, že sú dve skupiny svedeckých výpovedí, ktoré obsahujú tvrdenia, ktoré stoja oproti sebe. Vo výpovedi samotného obžalovaného sa vyskytli rozpory nielen vnútorné, ale aj medzi výpoveďou obžalovaného a svedeckými výpoveďami.

Na druhej strane sú výpovede poškodeného T. C. st. a jeho rodinných príslušníkov, z ktorých vyplývajú skutočnosti, ktoré vytvárajú ucelený obraz o priebehu udalostí kritického dňa.

Obžalovaný sa snaží vytvárať predstavu, že v kritický deň práve C. napadli jeho otca X. L. a to bol jediný konflikt. No tomuto konfliktu predchádzal incident, ktorý vznikol medzi obžalovaným a poškodeným, ktorý jednoznačne a presvedčivo popísal poškodený T. C. st. Druhá konfliktná situácia nastala po tom, keď C. zistili, že obžalovaný zaútočil na ich otca T. C. st., preto oni reagovali tak, že zaútočili na dom X. L.. Už súd prvého stupňa správne ustálil, že obžalovaný zaútočil na poškodeného T. C. st. mačetou, tento útok smeroval zhora nadol smerom na hlavu, čo je podporované znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, traumatológie, kde znalec jednoznačne vysvetlil, že s najväčšou pravdepodobnosťou išlo o útok vedený zhora, pričom poškodený mal ruku v obrannej polohe, držiac ju nad hlavou, a preto mačeta zasiahla malíček jeho ruky. V danom prípade išlo o sečné poranenie, čo vyplýva nielen zo samotného znaleckého posudku, ale aj lekárskeho správ, ktoré boli zabezpečené už v štádiu prípravného konania. Dôsledkom tohto seknutia bola amputácia časti malíčka u poškodeného. Tu je potrebné sa stotožniť aj s tým, ako argumentoval súd prvého stupňa, že jednoznačne išlo o útok vedený na životne dôležitý orgán, t. j. na hlavu poškodeného, no k dokonaniu trestného činu nedošlo. Obhajoba argumentovala v rámci odvolania, že odseknutie časti malíčka nemožno hodnotiť ako ťažkú ujmu na zdraví. S touto argumentáciou sa stotožňuje aj krajský súd, no na druhej strane, zdôrazňuje, ako už bolo vyššie uvedené, že tento útok smeroval na hlavu poškodeného a iba vďaka obrannému reflexu hlava poškodeného nebola zasiahnutá.

Obhajoba aj v rámci odvolania poukazovala na postup súdu prvého stupňa, ktorý im zamietol návrh na doplnenie dokazovania smerujúci k psychologickému vyšetreniu poškodeného T. C. so zameraním na skúmanie vierohodnosti jeho výpovede. Krajský súd nezistil okolnosti, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovede poškodeného T. C., ktorý už v štádiu prípravného konania popísal priebeh útoku a tomuto popisu zodpovedá aj poranenie, ktoré utrpel. Výpoveď poškodeného v časti mechanizmu vzniku poranenia je verifikovaná aj znalcom z odboru zdravotníctva.

Obhajoba namietala, že v prípravnom konaní nebola zaistená zbraň - mačeta a rovnako neboli zaistené krvavé stopy na mieste činu. Krajský súd nemal pochybnosť o tom, že pri tomto útoku bola použitá mačeta tak, ako to popísal poškodený vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a o použití tejto zbrane svedčí aj špecifický charakter vzniknutého poranenia, keďže ide o sečnú ranu, ktorá mohla byť spôsobená iba mačetou.

Obhajoba v rámci odvolania namietala aj použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu a zdôrazňovala, že nebolo preukázané, aby obžalovaný konal z pomsty. S týmto odvolacím dôvodom sa krajský súd stotožnil.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku argumentoval, že toto konanie malo byť motivované pomstou. Správne v odôvodnení svojho rozsudku poukazoval, že tento motív musí byť vyjadrený aj v samotnej skutkovej vete rozsudku, no krajský súd sa nemohol stotožniť s tým, že by vyjadreniu motívu pomsty zodpovedalo slovné spojenie, ktoré je obsiahnuté v skutkovej vete rozsudku, že po predchádzajúcich rodinných nezhodách bez varovania fyzicky napadol poškodeného. V danom prípade ide o bežný popis udalostí, ktorý neobsahuje vyjadrenie kvalifikačného momentu a neodôvodňuje použitie prísnejšej trestnej sadzby, ktorá je vyjadrená v kvalifikovanej skutkovej podstate žalovaného trestného činu.

Toto pochybenie súdu prvého stupňa krajský súd napravil tak, že konanie obžalovaného tak, ako je popísané v skutkovej vete rozsudku, právne kvalifikoval ako ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný Y. L. svojim konaním na mieste prístupnom verejnosti sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného, teda súd toto konanie aj právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorý spáchal v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví.

Obžalovaný Y. L. z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Nebol riešený komisiou verejného poriadku. Požívanie alkoholických nápojov nebolo známe. Počas výkonu väzby sa správa stále slušne, disciplinovane. Z evidencie priestupkov vyplýva, že bol 4-krát priestupkovo postihnutý. V odpise z registra trestov má 8 záznamov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/10/2015 zo dňa 09.01.2015, ktorým za prečin krádeže bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Výkon trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. V skúšobnej dobe sa osvedčil. Hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa riadil základnými zásadami, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona a dospel k záveru, že u obžalovaného neexistujú poľahčujúce okolnosti. Na druhej strane zistil priťažujúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona a v minulosti bol už odsúdený za trestný čin (§ 37 písm. m/ Tr. zákona).

Po ustálení okruhu priťažujúcich okolností súd upravil podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona trestnú sadzbu tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Vzhľadom na osobu obžalovaného Y. L., jeho predchádzajúce odsúdenia súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného Y. L. dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 6 rokov.

V dobe posledných 10-tich rokov obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia, preto súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poškodená P. Z. a.s. uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody. Predložila aj potvrdenie o účelne vynaložených nákladoch, preto súd, vychádzajúc z vyčíslenia, priznal náhradu vo výške 43,86 eur. Keďže zdravotná poisťovňa výšku nákladov upravila až po skončení vyšetrovania na sumu 181,24 eur, súd poškodenú s týmto zvyškom uplatneného nároku odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.